

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.793/2023/13.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2024. február 28. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

A különösen nagy vagyoni hátrányt okozó üzletszerűen elkövetett költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indított büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2023. szeptember 28. napján kihirdetett 6.B.31/2023/45. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak vonatkozásában megváltoztatja.

Terhelt2 II. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 1(egy) évre, a szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének próbaidejét 2(kettő) évre enyhíti,

Terhelt3 III. rendű vádlottnál a szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének próbaidejét 5(öt) évre súlyosítja.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet a fellebbezéssel érintett Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

Az ítélet bevezető részéből mellőzi a 2023. március 31. napját.

Terhelt1 I. rendű vádlott személyi igazolványának száma:

A másodfokú ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

[1] A Nyíregyházi Törvényszék a rendelkező részben írt ítéletével bűnösnek mondta ki Terhelt1 I. r. vádlottat költségvetési csalás büntetében [a Büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont]] és 2 rb. folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében [Btk. 345. §], II. r. vádlottat költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont] és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében [Btk. 345. §], Terhelt3 III. r. vádlottat bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont], bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont (4) bekezdés b) pont] és 3

rb. folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében [Btk. 345. §], IV. r. vádlottat bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont], bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont (4) bekezdés b) pont] és 3 rb. folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében [Btk. 345. §], V. r. vádlottat bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont (4) bekezdés b) pont] és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében [Btk. 345. §].

[2] Ezért Terhelt1 I. r. vádlottat 2 év börtön fokozatú végrehajtásában 5 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre és 4 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra, Terhelt2 II. r. vádlottat 1 év 6 hónap börtön fokozatú végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre és 2 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra, Terhelt3 III. r. vádlottat 2 év börtön fokozatú végrehajtásában 4 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre és 3 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra, IV. r. vádlottat 1 év 6 hónap börtön fokozatú végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre és 2 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra, V. r. vádlottat 10 hónap börtön fokozatú végrehajtásában 1 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre és 1 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte. Az elsőfokú bíróság rendelkezett a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéről, a bűnjelekről, valamint a bűnügyi költség megfizetéséről.

[3] Az ítélet ellen az ügyészség jelentett be fellebbezést Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak terhére a kiszabott büntetések súlyosításért. Terhelt1 I. r. vádlottal szemben végrehajtandó börtön fokozatú szabadságvesztés, közügyektől eltiltás mellékbüntetés, pénzbüntetés és gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltás kiszabása, Terhelt2 II. r. vádlottal szemben pénzbüntetés kiszabása, míg Terhelt3 III. r. vádlott estében végrehajtandó börtön fokozatú szabadságvesztés, közügyektől eltiltás mellékbüntetés, pénzbüntetés és gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltás kiszabása végett.

[4] Terhelt1 I. r., II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak és védőik az ítéletet tudomásul vették.

[5] IV. r. és V. r. vádlottak vonatkozásában az ítélettel szemben fellebbezést nem jeltettek be, az elsőfokon jogerőre emelkedett.

[6] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.421/20123/2. számú átiratában az ügyészség fellebbezését fent tartotta, azzal, hogy Terhelt1 I. és Terhelt3 III. r. vádlottakat érintően a gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltás büntetés kiszabása érdekében bejelentett fellebbezést visszavonta. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében a vádlottak javára és terhére szóló büntetéskiszabási körülményeket helyesen vette sorra, de azokat nem a súlyuknak megfelelően értékelte, ezért a kiszabott joghátrányok nem igazodnak a cselekmények tárgyi súlyához, az elkövetők társadalomra való veszélyességéhez. Terhelt1 I. és Terhelt3 III. r. vádlott estében a büntetés kellő visszatartó ereje a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának felfüggesztésével nem érvényesül, továbbá mindkét vádlott estében a szabadságvesztés időtartama indokolatlanul enyhe.

[7] Terhelt I. r. és II. r. vádlottak meghatalmazott védője a fellebbezésre tett észrevételében hivatkozott arra, hogy az Terhelt I. r. vádlott időközben kárenyhítés címén az eddigi 50 millió forintot túl okirattal igazoltan megfizetett további egy millió forintot, valamint enyhítő körülményként kérte értékelni Terhelt I. r. vádlott által a gazdasági társaságnál végzett munkáját, és a gazdasági társaság társadalmi szerepvállalását.

[8] Az ügyészség fellebbezése részben alapos.

[9] A másodfokú bíróság a fellebbezéseket a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban: Be.) 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el.

[10] A nyilvános ülésen Terhelt I. és II. r. vádlottak védője a fellebbezésre tett észrevételét fenntartotta, az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. II. r. vádlott védelmében előadta, hogy munkavégzés miatt naponta kell Nyíregyházáról Budapestre vonattal utaznia, de jelenleg egészségi állapota miatt ismételt gyógykezelés alatt áll. Terhelt III. r. vádlott védője szintén az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, hangsúlyozva a védence vonatkozásában fennálló enyhítő körülményeket. Terhelt I. r. vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott védőjéhez, azzal, hogy a bűncselekmény elkövetését megbánta.

[11] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a korlátozott felülbírálatra figyelemmel a Be. 590. § (3), (5) és (7) bekezdéseiben foglaltak szerint bírálta felül.

[12] Mindez azt jelenti, hogy a jogorvoslatot kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján jelentették be (mértékes fellebbezés), ezért a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését bírálta felül a Be. 590. § (3) bekezdésének megfelelően. A Be. 590. § (5) bekezdésének szabályai azonban a felülbírálatot kiterjesztik az úgynevezett szankciós fellebbezésnél is az eljárási szabályok betartására, az abszolút hatályon kívül helyezési okok esetleges fennállására, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésekre abban az esetben, ha a vádlottat fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, valamint a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezésekre is [Be. 590. § (5) bekezdés a)-c) pont]. Értelmszerűen, szankciós fellebbezésnél a büntetés kiszabása a fellebbezés oka, és a cél a büntetésre vonatkozó rendelkezés megváltoztatása, ezért a Be. 590. § (5) bekezdés d) pontjában foglaltak jelen esetben a Be. 590. § (3) bekezdésében írtaknak feleltethetők meg.

[13] Mivel a Be. 504. §-ában foglalt feltételek valamennyi vádlott vonatkozásában maradéktalanul megvalósultak, a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja értelmében a korlátozott felülbírálatra tekintettel a másodfokú bíróság nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította, figyelemmel arra, hogy mértékes fellebbezésnél az elsőfokon megállapított tényállás rögzül, azaz a tényálláshoz kötöttség teljes.

[14] Az ítéltábla a korlátozott felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék az eljárást perrendszerűen folytatta le. Nem vétett ún. abszolút, az elsőfokú bíróság ítéletének szükségszerűen hatályon kívül helyezését eredményező eljárási

szabálysértést [Be. 607. § (1) bekezdés, Be. 608. § (1) bekezdés]. Nem észlelt az ítéltábla az előzőekben fel nem sorolt olyan eljárási szabálysértést sem, amely lényeges hatással lett volna az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére vagy a büntetés kiszabására [Be. 590. § (5a) bekezdés]. Ilyen eljárási hibára nem is történt hivatkozás.

[15] Kizárólag a kiszabott büntetés végett bejelentett fellebbezésnél az elsőfokon megállapított tényállás rögzül, a tényálláshoz kötöttség teljes. A BED2019.B.20. döntés szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság tényállásában írtakat elírás vagy számítási hiba esetén akkor is helyesbítheti, ha a korlátozott felülbírálatra tekintettel annak megalapozottságát nem vizsgálhatja, ez azonban érdemi változást nem eredményezhet [Be. 453. § (1) és (6) bekezdés, 583. § (3) bekezdés a) pont, 590. § (3) bekezdés]. A tényálláshoz kötöttség ugyan teljes, azonban a közhitelesség és valósághűség érdekében a nyilvánvaló leírási hibák módosítása nem mellőzhető. Az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék által megállapított tényállás nem, de az ítélet vádlottak személyi körülményeit rögzítő része hiányos, illetve pontatlan, melynek kiegészítését a korlátozott fellebbezés sem zárja ki. Ezért az ítéltábla a Be. 561. § (3) bekezdés b) pontjára figyelemmel az elsőfokú ítéletet a következők szerint egészíti ki, illetve helyesbíti:

- a [8] bekezdést: Terhelt1 I. r. vádlottnak munkáltatója, a Kft. felé 50 millió forint kölcsön tartozása áll fent, melyet egyösszegben, vagy részletekben legkésőbb 2028. április 30. napjáig köteles megfizetni (16/III. sz. bírósági irat),
- a [9] bekezdést: Terhelt2 II. r. vádlott endometriosis miatt sebészeti beavatkozáson esett át és emiatt gyógykezelés alatt áll (16. sz. jkv. 8. oldal, 16-IV. sz. és 33/I. sz. irat),
- a [10] bekezdést: Terhelt3 III. r. vádlott a tényállásban írt bűncselekmény elkövetését követően a 2017. márciusától, illetve 2018. novemberében élettársa sérelmére testi sértéssel elkövetett kapcsolati erőszak büntette miatt (Btk. 212/A. (2) bekezdés b) pont) a Nyíregyházi Járásbíróság a 2019. október 16. napján kelt és jogerőre emelkedett 21.B.518/2019/4. számú ítéletével 1 év szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette, elrendelve a pártfogó felügyeletét. A Szabolcs-Szatmár-Bereg Vármegyei Főügyészség B.939/2022/39. számú vádirata alapján a Nyíregyházi Törvényszéken B.403/2023. szám alatt büntetőeljárás van folyamatban Terhelt3 III. rendű vádlott ellen élettársa sérelmére 2022. július 13. napján elkövetett súlyos testi sértés büntette (Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés) és 2022. július 21. napján elkövetett emberölés büntette (Btk. 160. § (1) bekezdés) miatt.

[16] Miként az ítéltábla már utalt rá, a (történeti) tényállás megalapozottságát a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta, határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján.

[17] Az ítéltábla megállapította, hogy az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróságnak az Terhelt1 I. – Terhelt3 III. r. vádlottak bűnösségére vonatkozó következtetése törvényes és a vádlottak cselekményének jogi minősítése is kifogástalan [Be. 590. § (5) bekezdés c) pontja].

[18] Az ítéltábla a Be. 590. § (5) bekezdés d) pontja alapján vizsgálta a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezést, amely során megállapította, hogy az elsőfokon eljáró bíróság alapvetően helyesen feltárta az irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket,

azonban azokat, összevetve a büntetéskiszabás egyéb elveivel, nem a súlyuknak megfelelően értékelt, valamint figyelmen kívül hagyta az arányosság elvét. A bűnösségi körülményeket egymással egybevetve, összefüggésükben kell értékelni. Nem a számuk, hanem az adott esetben meglévő hatásuk a döntő a büntetés meghatározásánál [Kúria 56. BK véleménye I. rész (7) bekezdése].

[19] Az ítéltábla a törvényszék által megállapított bűnösségi körülményeket annyiban pontosítja, illetve egészíti ki, hogy

- Terhelt3 III. r. vádlott javára enyhítő körülményként a bűnsegédi magatartás kisebb súllyal értékelendő, mivel az kizárólag a költségvetési csalás esetében áll fent, továbbá súlyát csökkenti, hogy Terhelt3 III. r. vádlott bűnsegédként Terhelt1 I. és Terhelt2 II. r. Terhelt3 III. r. vádlott cselekményét is elősegítette, Terhelt1 I. r. vádlott esetében mindkét céget érintően,
- Terhelt3 III. r. vádlott estében további súlyosbító körülményként értékelendő a többszörös halmazat,
- valamennyi vádlott esetében súlyosbító körülményként értékelendő, hogy a költségvetési csalás büntetett hosszabb időn – közel két éven – keresztül valósították meg.

[20] A büntetést a céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához és az elkövető társadalomra veszélyességéhez is. Továbbá a büntetés kiszabása során az ítéletnek közvetítenie kell azt az üzenetet is, hogy az a bűnelkövető, aki megbánó magatartását a beismerő vallomáson túl feltáró jellegű vallomással is kifejezésre juttatja - mely vallomás kiemelkedő szerepet játszik az ügy felderítésében és a büntetőeljárás gyorsabb lezárásában - érdemes arra, hogy a bíróság ezen együttműködési törekvését a kiszabott büntetésben is értékelje.

[21] Ezért az ítéltábla nem tartotta indokoltnak a fellebbezéssel érintett vádlottak esetében végrehajtandó szabadságvesztés kiszabását, figyelemmel a bűncselekmények elkövetőse óta eltelt hosszabb időre is.

[22] Magyarországon az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett Emberi Jogok Európai Egyezménye (továbbiakban: EJE) 6. cikke rögzíti a tisztességes tárgyaláshoz való jogot, melynek 1. pontja értelmében: "Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot ... az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően." Lényegileg azonos tartalommal rögzíti Magyarország Alaptörvényének XXVIII. cikke, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellen emelet bármely vádat ... törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidő belül bírálja el. Ezzel összhangban rögzítette a 2/2017. (II.10.) AB határozat [85] – [88] bekezdésében, hogy az elhúzódó büntetőeljárás miatt bekövetkező alaptörvény-ellenesség orvosolható a büntetés kiszabása során, amennyiben a vádlottnak fel nem róható időmúlást enyhítő körülményként értékeli.

[23] Jelen ügyben a bűncselekmény elkövetése és a büntetőjogi felelősség megállapítása között vádlottaknak fel nem róható módon közel 8 év telt el, mely a költségvetési csalás esetében az elévülési időhöz közelített. Ezért ezen időmúlás, valamint az eljárás elhúzódásának enyhítő körülményként történő értékelése sem indokolja a

fellebbezéssel érintett vádlottakkal szemben végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását.

[24] Az ítéltábla ugyanakkor Terhelt3 III. r. vádlott esetében a fentebb írt módosuló büntetéskiszabási körülményekre figyelemmel indokoltnak tartotta a Btk. 85. § (1) és (2) bekezdés rendelkezéseit szem előtt tartva a kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésének próbaidejét a törvényi maximumban megállapítani.

[25] A büntetés kiszabása során igen hangsúlyos az egyéniesítés, valamint a szankciónak a tetтарыos meghatározása. A büntetéskiszabás során a büntetőjog általános elveire, és az Alaptörvényből fakadó alkotmányos követelményekre is figyelemmel kell lenni. „A büntetéssel történő jogkorlátozásnak meg kell felelnie az arányosságnak, a szükségszerűségnek és az ultima ratio elveinek” (1214/B/1990 AB határozat).

[26] Az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék által kiszabott büntetés az arányosság elvének nem felelt meg, mert Terhelt1 I. r. vádlott közel 170 millió forintos kárt okozott a költségvetésnek, és vele szemben 2 év - végrehajtásában 5 évre felfüggesztett - szabadságvesztés került kiszabásra, míg Terhelt2 II. r. vádlott jóval kisebb összegű, közel 20 millió forintos költségvetésnek okozott kár mellett 1 év 6 hónap – végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte. Ezért az ítéltábla az un. belső arányosság elvét is szem előtt tartva indokoltnak tartotta a Terhelt2 II. r. vádlottal szemben eltúlzottan súlyos tartamban kiszabott szabadságvesztésnek, illetve a végrehajtása felfüggesztése időtartamának a rendelkező részben foglaltak szerinti enyhítését.

[27] A Btk. 50. § (2) bekezdése értelmében, akit haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény miatt határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélnék, ha megfelelő jövedelme vagy vagyona van, pénzbüntetésre is kell ítélni.

[28] Az ítéltábla nem értett egyet az ügyészség fellebbezésében írtakkal, mely szerint a jogorvoslattal érintett vádlottakkal szemben pénzbüntetést is ki kell szabni. A pénzbüntetés kiszabásának egyik feltétele, hogy a vádlott megfelelő jövedelemmel, vagy vagyonnal rendelkezzen. Jelen esetben a fellebbezéssel érintett vádlottak esetében ez hiányzik. Terhelt1 I. r. vádlott munkaviszonnyal rendelkezik, de jelenleg kizárólag gyermekgondozási segélyben részesül, Terhelt2 II. r. vádlott ugyan rendelkezik jövedelemmel, de annak összege a minimálbérrel egyező, mely nem tekinthető a feni jogszabály szerinti „megfelelő jövedelemnek”, míg Terhelt3 III. r. vádlott jövedelemmel egyáltalán nem rendelkezik. Megállapítható továbbá, hogy mindhárom vádlott vagyontalan, míg Terhelt1 I. r. vádlottat tetemes, okirattal igazolt tartozás terheli. Ezért vádlottakkal szemben pénzbüntetés kiszabására nincs lehetőség (25/2007. Bk. vélemény).

[29] Az Alkotmánybíróság a 8/2015. (IV.17.) AB határozatban megállapította, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény a Btk. 102. § (1) bekezdése alkalmazásánál, hogy a bíró a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén hivatalból vizsgálja az előzetes bírósági mentesítés lehetőségét, és arról az ítéletben rendelkezzen.

[30] A Btk. 102. § (1) bekezdése szerint a bíróság az elítéltet előzetes mentesítésben részesítheti, ha a szabadságvesztés végrehajtását felfüggeszti, és az elítélt a mentesítésre érdemes. A törvény eleve behatárolja az előzetes bírósági mentesítés lehetőségét, ezen belül pedig a bíróság mérlegeléséhez köti. Ehhez képest az érdemesség szempontjából a bűncselekmény jellegén, a büntetés mértékén túlmenően, alapvetően a terhelt személyének jövőbeni társadalomra veszélyessége mérlegelendő. Nem a terhelt büntetőjogi felelősségéről való döntésről van szó, hanem arról, hogy a bűncselekménye ellenében és kiszabott büntetése mellett, a társadalom védelme igényli-e a személyére háruló, a büntetett előéletéhez fűződő hátrányos következményeket is (BH2018. 135).

[31] A vádlottak szervezetten (bűnszövetségben), valamint hosszabbidőn át, üzletszerűen követték el bűncselekményt, ezen körülmények nem hagyhatóak figyelmen kívül, és a társadalom védelme érdekében sem indokolt a vádlottak előzetes mentesítésben részesítése.

[32] Törvényesen rendelkezett az elsőfokú bíróság az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekről, a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatáról, annak elrendelése esetén a vádlottak feltételes szabadságra bocsátásának lehetőségéről, a bűnjelekről, valamint a bűnügyi költségről, ezért a Be. 590. § (7) bekezdésében foglalt rendelkezés szükségessége nem merült fel.

[33] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének bevezető részéből mellőzte a 2023. március 31. napjának a feltüntetését mivel a 12. számú jegyzőkönyv alapján megállapítható, hogy ezen a napon előkészítő ülés megtartására nem került sor.

[34] A másodfokú bíróság a Be. 604. § (3) bekezdés c) pontja rögzítette a vádlott megváltozott személyazonosító okmányának számát, mint a Be. 184. § (2) bekezdés e) pontja szerinti személyes adatot.

[35] A kifejtettekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (4) bekezdése alapján a szükséges részben megváltoztatta, míg a törvénynek megfelelő rendelkezését a 605. § (1) bekezdése szerint helybenhagyta.

Debrecen, 2024. február 28.

Dr. Elek Balázs sk. a tanács elnöke, Dr. Sörös László sk. előadó bíró, Dr. Nagy Éva sk. bíró

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 6.B.31/2023/45. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.II.793/2023/13. sz. másodfokú határozatban írt változtatással a fellebbezéssel érintett Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2024. február 28.

Dr. Elek Balázs sk.
a tanács elnöke